

РЕШЕНИЕ

№ 3883

гр. София, 14.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3420** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 12126 от 07.04.2021 г. от Г. А. П., ЕГН [ЕГН], депозирана чрез адв. В. със съдебен адрес [населено място], ул. „Г. „Д.“ № 18, срещу Решение № 20032526 от 04.02.2021г., постановено по НАХД № 4336/20г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 114 – ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 4896 от 17.02.2020г., издадено от Началника на отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна“ в Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“, с което на основание чл. 233, ал. 1 от ЗМ на Г. А. П., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 12 162.56 лв. и на основание чл. 233, ал. 6 са отнети в полза на държавата 8 броя мобилни апарати марка „А.“- iPhone, 4 броя таблети марка „А.“- iPad, 1 брой калъф за клавиатура марка „А.“- iPad и 1 брой молив за таблет марка „А.“.

С касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Изложени са съображения, че нарушението не било доказано по

категоричен начин от събраните писмени и гласни доказателства, като изводите на съда били погрешни и не кореспондирали със събраните доказателства. Касаторът моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено оспореното решение и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП №4896 от 17.02.2020г., издадено от началника на отдел „М. Югозападна“.

В проведено публично съдебно заседание касаторът – Г. А. П. не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – Агенция „Митници“ в проведеното публично съдебно заседание по делото, чрез процесуалния си представител юрк. Я., изразява становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че митническото нарушение по чл. 233 от ЗМ е по категоричен начин доказано. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, XII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното решение.

С обжалвания съдебен акт съдът е потвърдил наказателно постановление (НП) № 48962019г., издадено на 17.02.2020г. от началника на „М. Югозападна“, с което на Г. А. П., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 233, ал. 1 от ЗМ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 12162.56 лв. и на основание чл. 233, ал. 6 са отнети в полза на държавата 8 броя мобилни апарати, 4 броя таблети, 1 брой калъф за клавиатура и 1 брой молив за таблет, всичките с марка ТМ „А.“, с митническа стойност 12 162.56 лв., като предмет на митническото нарушение - поради липса на предмета на нарушението жалбоподателят следва да заплати равностойността, в размер 12 162.56 лв. за осъществен състав на административно нарушение, описано от фактическа и от правна страна в обстоятелствената част на постановлението и в акт № 3460/09.12.2019г., за установяване на административно нарушение, съставен на 09.12.2019г.

От фактическа страна СРС е установил следното:

При извършена проверка на 09.12.2019г. на митнически пункт на Летище С., Терминал 2, салон „Пристигащи“ е установено, че в багажа на пътника Г. А. П., пристигащ от В., който преминавал през „зелен коридор – нищо за деклариране“ и на въпроса на митническите служители дали има нещо за деклариране, отговорил, че пристига от САЩ, с транзитен полет през В. и нямал нищо за деклариране. Поради

възникнали съмнения у митническите служители, последните пристъпили към проверка на лицето и багажа му в специално определените за това помещения. По време на извършване на проверката в чекирания багаж на П. били намерени 8 броя мобилни апарати с марка "А." – iPhone със серийни номера: FK1ZP2JKN72R, FFMZMK4MJC6D, C39ZJDNHN6XW, DNPZNBCKN72Q и DNPZN3E1N6XT, 4 броя таблети с марка "А." – iPad със серийни номера F9FZNRDYLMPD, DMPZKGVHKD6J, F9FZ469ZMF3V и F9FZCBGZMF3N, 1 брой калъф за клавиатура с марка "А." – iPad със сериен номер FTPYR2SDK16T и 1 брой молив за таблет с марка "А." със сериен номер GQXZGCNAJKM9. От извършената проверка било установено, че П. пристига от САЩ през В., без да декларира горепосочените стоки. Същият отказал да даде обяснения като не представил и доказателства, с които да категоризира митническия статут на пренесените стоки като общности. Извършените проверки и иззетите в резултат на тях вещи, са обективирани в протокол за извършена митническа проверка № 19BG9911H058560 от 09.12.2019г., протокол за личен преглед № 19BG9911H058543 от 09.12.2019г. и приемно – предавателен протокол №193 от 10.12.2019г.

Срещу жалбоподателя бил съставен АУАН № 3460/09.12.2019г. за митническо нарушение на чл.233, ал.1 от ЗМ.

Със заявление с вх. № 32-363670/16.12.2019г. жалбоподателят поискал сключване на споразумение по чл.229А от ЗЗ за прекратяване на АНП, образувано с АУАН № 3460 /09.12.2019г. Във връзка с постъпилото заявление, в законоустановения срок било изготвено и поисканото от страна на жалбоподателя проекто – споразумение, като последният не се явил за полагане на подпис, в предвидения от закона срок, нито е упълномощил представител.

На 17.02.2020г. Началника на отдел „М. Югозападна“ издал обжалваното НП.

От правна страна, въззивната инстанция е приела, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в рамките на законоустановените срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че е налице съответствие между словесното описание на извършеното нарушение и дадената от компетентните органи правна квалификация, съобразено с чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Прието е за безспорно установено, че е извършено вмененото нарушение, предвид събрания по делото доказателствен материал, поради което е потвърдено издаденото НП като правилно и законосъобразно.

Като извърши проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон, по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1 и ал. 3 от НПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН .

Настоящата инстанция намира, че решението на районния съд е постановено при напълно изяснена фактическа обстановка. Относимите факти са възприети от съда въз основа на допустими доказателствени средства, събрани по изискуемия процесуален ред. Фактическите изводи относно релевантните факти - има ли извършено от касатора нарушение на чл. 233, ал. 3, вр. с, ал. 1 от ЗМ са направени след съвкупна преценка и анализ на събраните по делото доказателства. В случая, видно от

представените по делото доказателства, е спазена процедурата по съставяне на АУАН и издаване на обжалваното НП. Съставът на нарушението е правилно конкретизиран в административнонаказателното производство като липсват нарушения в тази посока. Същите са издадени от компетентни органи, при спазване на процесуалните срокове и съдържат всички необходими реквизити. Т.е. в следствие на правилно установената фактическа обстановка, настоящата инстанция приема изводите на районния съд относно обстоятелството, че нарушението на чл. 233, ал. 3, вр., ал. 1 от ЗМ е доказано от обективна и субективна страна.

Съгласно разпоредбата на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, който пренесе или превози стоки през държавната граница или направи опит за това без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда с глоба от 100 до 200 на сто върху митническата стойност на стоките, или при износ - стойността на стоките, като в, ал. 3 се предвижда, че когато за извършване на нарушението по, ал. 1 е използвано превозно или преносно средство с тайник или когато предмет на митническа контрабанда са акцизни стоки или забранени за внос или износ стоки, глобата е от 200 до 250 на сто върху митническата стойност на стоките при внос или стойността на стоките при износ, а в случаите на контрабанда на тютюневи изделия - от 200 до 250 на сто от продажната им цена. Правилно, на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ е отнет и предмета на нарушението.

За да е осъществен съставът на това административно /митническо/ нарушение, е необходимо да се пренася или превозва стока през държавната граница, да няма разрешение на митническите органи - т.е. да е забранено пренасянето или превозването на такава стока или да няма знание на митническите органи, т.е. стоката да не е представена, декларирана или обявена пред митническите органи.

От доказателствата по делото е безспорно, че на установената дата и място на извършване на нарушението административно наказаното лице осъществява виновно фактическия състав на нарушението. Съставомерността на извършеното деяние и вината на нарушителя са правилно установени от съда, който обсъждайки твърденията на жалбоподателя в първоинстанционното производство, аргументирано ги приема за неоснователни, като тези доводи се споделят от настоящата инстанция.

В АУАН е посочена разпоредбата, която е нарушена, както и санкционната норма.

При този изход на спора разноси се дължат на ответника, определени на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН, Административен съд София-град, Х. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.02.2021г., постановено по НАХД № 4636/2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 114 – ти състав.

ОСЪЖДА Г. А. П., ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване

и протест.

СЪДИЯ: